

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Садова, 3-а; e-mail: derevyanko@v.rada.gov.ua

16.03.2017

№ 291-347

Кабінет Міністрів України

вул. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо необхідності усунення порушень при нарахуванні підвищення до заробітної плати особам, які працюють на підприємствах, в установах і організаціях, розташованих на території гірських населених пунктів

До мене, як до народного депутата України, звертаються жителі гірських районів Івано-Франківської та Львівської областей з питанням щодо порушення їх прав при нарахуванні та виплаті підвищення до заробітної плати як особам, що проживають та працюють в гірських населених пунктах. Заявники вимагають, щоб підвищення до заробітної плати за роботу в гірській місцевості нараховувалося понад розмір мінімальної заробітної плати, а не поглиналося нею, як це відбувається сьогодні.

Відповідно до ч. 1 ст. 6 Закону України «Про статус гірських населених пунктів» умови оплати праці осіб, які працюють у гірських районах, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України «Про умови оплати праці осіб, які працюють в гірських районах» № 648 від 11.08.1995 року передбачено, що на підприємствах, в установах, організаціях, територіальних органах, територіальних підрозділах та військових частинах, розташованих на території населених пунктів, яким надано статус гірських, тарифні ставки і посадові оклади працівників, військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та Державної кримінально-виконавчої служби, визначені генеральною, галузевими та регіональними угодами як мінімальні гарантії в оплаті праці, а також встановлені за рішенням Кабінету Міністрів України або за його дорученням, підвищуються на 25 відсотків. У разі коли підприємство, установа, організація розташовані за межами населеного пункту, якому надано статус гірського, але мають філії, представництва, відділення, інші відокремлені підрозділи і робочі місця в населених пунктах, що мають статус гірських, тарифні ставки та посадові оклади працівників, які постійно в них працюють, також

підлягають підвищенню на 25 відсотків.

Виходячи з положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 06.12.2016 року № 1774-VIII, Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» та ч. 2 ст. 3-1 Закону України «Про оплату праці», з 01.01.2017 року місячний розмір мінімальної заробітної плати встановлено у сумі 3200 гривень, а при обчисленні розміру заробітної плати працівника для забезпечення її мінімального розміру не враховуються доплати за роботу в несприятливих умовах праці та підвищеного ризику для здоров'я, за роботу в нічний та надурочний час, роз'їзний характер робіт, премії до святкових і ювілейних дат.

З даного приводу Міністерство соціальної політики України у своєму роз'ясненні деяких питань оплати праці на виконання Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 06.12.2016 року № 1774-VIII, опублікованого 12.01.2017 року на офіційному веб-сайті Міністерства соціальної політики України за посиланням: <http://www.msp.gov.ua/news/12305.html>, зазначило наступне:

«Згідно із Законом при обчисленні розміру заробітної плати працівника для забезпечення її мінімального розміру не враховуються доплати за роботу в несприятливих умовах праці та підвищеного ризику для здоров'я, за роботу в нічний та надурочний час, роз'їзний характер робіт, премії до святкових і ювілейних дат.

Якщо ж умовами оплати праці передбачено підвищення посадових окладів працівників, наприклад, за роботу в установах і організаціях, розташованих на території населених пунктів, яким надано статус гірських, за роботу в певних типах закладів, за роботу у шкідливих та важких умовах праці, то зазначене підвищення враховується до мінімальної заробітної плати.

Вказане суперечить самій суті підвищення до заробітної плати працівників, які працюють в гірських населених пунктах. Виходячи з критерії віднесення населених пунктів до числа гірських, що передбачені Законом України «Про статус гірських населених пунктів в Україні», це підвищення до заробітної плати фактично є компенсацією від держави за роботу в населених пунктах, що мають недостатньо розвинуті сферу застосування праці та систему соціально-побутового обслуговування, обмежену транспортну доступність. Вказане обумовлено розташуванням населених пунктів на висоті 400 м. і вище над рівнем моря та обмеженою кількістю земель, придатної для ведення сільського господарства та суворими кліматичними умовами.

Таким чином врахування цього підвищення до заробітної плати в розмір мінімальної заробітної плати фактично зрівнює в умовах оплати праці жителів гірських населених пунктів та жителів інших населених пунктів зі звичайними умовами проживання та праці, що є неприпустимим та повністю нівелює

компенсаційний характер підвищення до заробітної плати за несприятливі умови праці в гірській місцевості.

При цьому відповідно до ч. 1 ст. 1 Конвенції Міжнародної організації праці № 131 «Про встановлення мінімальної заробітної плати з особливим урахуванням країн, що розвиваються», що ратифікована Україною Законом № 2997-IV від 19.10.2005 року, кожний член Міжнародної організації праці, який її ратифікує, зобов'язується створити систему встановлення мінімальної заробітної плати, яка охоплювала б усі групи найманих працівників.

Згідно з ч. 1 ст. 95 Кодексу законів про працю України та ч. 1 ст. 3 Закону України «Про оплату праці» мінімальна заробітна плата – це встановлений законом мінімальний розмір оплати праці за виконану працівником місячну (годинну) норму праці.

Відповідно до ч. 3 ст. 3 Закону України «Про оплату праці» мінімальна заробітна плата є державною соціальною гарантією, обов'язковою на всій території України для підприємств усіх форм власності і господарювання та фізичних осіб, які використовують працю найманих працівників, за будь-якою системою оплати праці.

На підставі цього підвищення оплати праці на 25 відсотків за роботу на підприємствах, в установах і організаціях, розташованих у населених пунктах, який у встановленому законом порядку надано статус гірських, **не повинно поглинатися мінімальною заробітною платою, а повинно доплачуватися понад її розмір, тобто понад 3200 грн.** Вказане потребує внесення змін до чинного законодавства, у тому числі, до постанови Кабінету Міністрів України «Про умови оплати праці осіб, які працюють в гірських районах» № 648 від 11.08.1995 року.

Враховуючи вищенаведене, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України», з метою захисту інтересів жителів гірських районів,

прошу:

1. Невідкладно ініціювати внесення змін до законодавчих актів, які регулюють питання оплати праці, та внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України «Про умови оплати праці осіб, які працюють в гірських районах» № 648 від 11.08.1995 року, якими передбачити, що підвищення на 25 відсотків за роботу в установах, організаціях і підприємствах, розташованих на території населених пунктів, яким надано статус гірських, не враховується до розміру мінімальної заробітної плати, а повинно нараховуватися понад її розмір.

2. Повідомити мене про результати розгляду даного депутатського запиту, вжиті заходи та прийняті рішення.

Народний депутат України

Юрій Дерев'янку
(посвідчення № 291)